

Skogen Sover

Vintersorg

Se tystnar eskans aria, dess mullrande jeremiad
Och molnarmyer bultar ned I en askgre skenrucksavalkad
Som sveper in alla granars lemmar med sin aura, varligt
Dessa stilla vdsens konturer prelar I ljusskiftningen saligt

Skogen sover!
Sndrjd av skenrucksens turst
Skogen sover!
Stilla, udestung och suggestiv
Skogen sover!
Av varselgivare, sturst
Skogen sover!
Dnde fylld av pulserande liv

Ljudlust ligger landskapet, blott djurliv hrs legmdlt andas
Vargars svande klagotoner ndr kvdllningen se randas
Mehnda och den urnhamn som reder hgt pe ett fjdl
Och skuggar med vldiga vingar cver den friliga skogens tjdl

Skogen sover!
Sndrjd av skenrucksens turst
Skogen sover!
Stilla, udestung och suggestiv
Skogen sover!
Av varselgivare, sturst
Skogen sover!

Vi kan endast dunkelt ana
Ugglornas sprkliga lde
Som inseglar nattens bana
Fren sitt menskensomgjutna hgsdte

Se, ddr, yviga granars mcrka hot
Likt svarta torn hgt hujda
Cver martallar med seg pelarrot
Vindbarkade och bujda

Skogen sover!
Sndrjd av skenrucksens turst
Skogen sover!
Stilla, udestung och suggestiv
Skogen sover!
Av varselgivare, sturst
Skogen sover!